

**МІНІСТЕРСТВО ВНУТРІШНІХ СПРАВ УКРАЇНИ
ОДЕСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ВНУТРІШНІХ СПРАВ**

**КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВІ ТА КРИМІНОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ
ПРОТИДІЇ ЗЛОЧИННОСТІ**

**Матеріали
Міжнародної науково-практичної
Інтернет-конференції**

27 листопада 2020 року

Одеса
ОДУВС
2020

УДК 343.573.+343.85
К 82

Статті друкуються в авторському варіанті. Оргкомітет дозволив собі лише скорочення статей, які суттєво перевищували пропоновані обсяги

Кримінально-правові та кримінологічні аспекти протидії злочинності: матеріали Міжнародної наук.-практ. Інтернет-конф. 27 лист. 2020 р. – Одеса : ОДУВС, 2020. – 214 с.
К82

У збірнику представлені тези доповідей, які оприлюднені на міжнародній науково-практичній Інтернет конференції «Кримінально-правові та кримінологічні аспекти протидії злочинності», що відбулась у Одеському державному університеті внутрішніх справ 27 листопада 2020 року. Збірник розрахований на наукових та науково-педагогічних працівників вищих навчальних закладів і наукових установ, студентів, аспірантів та докторантів, практичних працівників і широкий читацький загал.

УДК 343.573+343.85

© ОДУВС, 2020

«ЗАПОБІГАННЯ ОРГАНІЗОВАНІЙ КОРИСЛИВО-НАСИЛЬНИЦЬКІЙ ЗЛОЧИННОСТІ ДІТЕЙ В УКРАЇНІ»

Агапова К.В.

*аспірант кафедри кримінального
права та кримінології*

Науковий керівник:

Конопельський В.Я., д.ю.н., професор,
*завідувач кафедри кримінального права та кримінології
Одеський державний університет внутрішніх справ
м. Одеса*

Дослідження у галузі кримінології засвідчують, що підліткова злочинність в Україні активно нарощує свій потенціал. Суттєвою ознакою злочинності молоді є те, що вона набуває в Україні все більш організованого, групового характеру. Змінилася кримінологічна характеристика і структура угруповань правопорушників. Груповий характер – це особливість сучасної злочинної поведінки молоді. Частка корисливих злочинів із застосуванням насильства, вчинених у групі, складає від 50 до 80% [1; 2]. Найбільш розповсюдженими є злочини, які мають корисливо-насильницьку спрямованість. Це – розбій, грабіж, шахрайство, вимагання, вбивство з корисливих мотивів. Кримінальні молодіжні угруповання з різним ступенем організованості виявлені у всіх великих обласних центрах країни. Вони створюються за місцем проживання чи навчання молоді і мають здебільшого стійкий характер.

Організована злочинність дітей може бути визначена як відносно масове соціальне, системно-структурне явище, що є сукупністю стійких, керованих злочинних формувань (груп, співтовариств) і лідерів злочинного молодіжного середовища, що займаються вчиненням злочинів як промислом.

Кримінальна активність дітей, які не досягли віку притягнення до кримінальної відповідальності, має тенденцію до подальшого зростання і здатна зробити помітний вплив на розвиток оперативної обстановки в цілому [3].

Це підтверджує висловлювання Б. М. Головкина [4] про те, що практично 80-90% таких злочинів, як грабежі, розбійні напади, хуліганство, вчиняються стійкими групами підлітків. Так що, в цілому, не буде перебільшенням говорити про те що злочинність дітей носить груповий характер. Звичайно, сам по собі факт формування груп підлітків та юнаків – процес закономірний.

Відомо, що для підлітків характерна підвищена потреба у спілкуванні з однолітками, тому тривогу викликає не взагалі підліткове спілкування і неформальні підліткові групи, а лише ті, в яких відбувається їх криміналізація.

У останні роки злочинність дітей, навпаки, дедалі більше трансформується у стійку та організовану. Широке поширення отримали злочинні групи, для яких характерний високий рівень організації злочинної діяльності, велика кількість вчинених тяжких злочинів, інтенсивність агресивного та криміногенного впливу на підлітків.

Експерти вважають, що на даний час приблизно 30 % усіх кримінальних груп підлітків можна вважати організованими. З іншого боку, приблизно 12 % членів «дорослих» організованих злочинних угруповань є діти [5].

Криміногенні групи дітей використовують свій зв'язок з організованою злочинністю, перш за все, для зміцнення свого авторитету – так вважають 61 % опитаних експертів, а також для вчинення злочинів зі збільшенням матеріального зиску (10 %) і для захисту від правоохоронних органів (8%). Чисельність організованих злочинних угруповань за попередньою змогою за місцем проживання звичайно невелика. Вона у більшості випадків складає 3-5 осіб, іноді досягаючи 10–13 чоловік. Однак ці групи відрізняються однорідним складом, високою інтенсивністю і стійкістю злочинної діяльності. Так, майже третина з числа вивчених груп вчинила 10 і більше злочинів [5].

Виходячи з вищевикладеного, можна зробити висновок, що вчинення кримінальних правопорушень для значної частини підлітків стає навіть не професією, а способом життя. Підліткова злочинність помітно молодшає, стає все більш небезпечною за формами прояву, залучаючи до сфери свого впливу все більшу кількість молоді, формуючи у них злочинний світогляд.

Таким чином, необхідність створення комплексної інноваційної моделі запобігання груповій підліткової злочинності зумовлена передусім потребою в новій, більш ефективній системі реагування на правопорушення та запобігання корисливо-насильницьким злочинам, що вчиняються дітьми.

Ця модель має замінити неефективний каральний підхід, що лишився Україні у спадок від тоталітарного режиму на нове розуміння принципів профілактики, що ґрунтується на рекомендаціях Європейського Союзу, документах ООН та ЮНІСЕФ стосовно сучасного досвіду ювенальної юстиції, на передовому досвіді Канади, Швейцарії та інших європейських країн у запобігання підліткової злочинності.

У результаті проведеного дослідження впливає структурований комплекс основних завдань із запобігання корисливо-насильницької злочинності дітей в Україні:

- скорочення соціальної бази кримінальних правопорушень: виявлення підлітків із індивідуальними особливостями психіки, що сприяють протиправній орієнтації, і проведення з ними індивідуально-профілактичної роботи, створення умов для нормального способу життя та отримання освіти, гідного працевлаштування, розвитку суспільної свідомості та суспільної моралі;

- нейтралізація (послаблення впливу) причин та умов, що сприяють вчиненню ними кримінальних правопорушень: зниження ступеню відторгнення від держави та суспільства, подолання правового нігілізму, запобігання поширенню пияцтва та наркоманії, своєчасне виявлення і роз'єднання груп антигромадської спрямованості, забезпечення правопорядку у публічних місцях;

- запобігання впливу криміналу: зниження загального рівня злочинності, витіснення криміналу із ключових інститутів громадянського суспільства – економіки, засобів масової інформації, культури, підвищення ефективності роботи по контролю над організованою злочинністю;

- підвищення ефективності діяльності Національної поліції України щодо запобігання, відвернення, припинення, розкриття та розслідування кримінальних правопорушень, що вчиняються дітьми.

Однак, варто зауважити, що в Україні кримінальна відповідальність настає з 16 років. При вчиненні окремих видів злочинів цей вік знижується до 14 років. Тому, складно говорити про гуманність чи жорсткість українського законодавства, коли йдеться про школярів середніх або старших класів. Але, порівняно з правовими системами інших держав, система покарань України видається досить гуманною.

Наприклад, у 19 штатах США за вбивство засуджують до довічного ув'язнення, навіть якщо йдеться про дитину. До речі, у США підтримується думка про пряму залежність зростання підліткової криміногенності від економічного стану суспільства. Американські фахівці зауважують, що у сучасному світі кримінальна активність підлітків зростає незалежно від матеріального добробуту населення. Причиною такого зростання називають акселерацію нових поколінь, поголовне захоплення Інтернетом, де немає цензури [6, с. 29-30].

Вищезазначене обумовлює актуальність дослідження особливостей генезису і мотивації організованої злочинності дітей та пов'язаних з цим рівнем і структурою даного виду злочинності, її детермінант та заходів запобігання. Усе це визначає необхідність комплексного вивчення групової корисливо-насильницької поведінки дітей як відносно самостійного феномену у загальній структурі злочинності України.

Список використаних джерел:

1. Про зареєстровані кримінальні правопорушення та результати їх досудового розслідування. Генеральна прокуратура України. URL: <http://www.gp.gov.ua/ua/stat.html>.
2. Довідка про злочини, учинені в Україні за 2014–2019 рр.: службовий документ. Департамент аналітичної роботи та організації управління МВС України. Київ, 2020. 124 с
3. Сучасні стратегії міліції щодо профілактики правопорушень серед неповнолітніх: посібник / Л. І. Мороз, Р. Г. Коваль, Д. М. Тичина та ін. Київ : Вид. ПАЛИВОДА А. В., 2008. 210 с.
4. Головкін Б. М. Корислива насильницька злочинність в Україні: феномен, детермінація, запобігання : монографія. Харків : Право, 2011. 440 с.
5. Криминологія : підручник / за заг. ред. В. В. Чернея та О. М. Джуужі. Київ : ФОП Маслаков, 2020. 612 с.
6. Савченко А. В. Покарання по-американськи. Міліція України. 2003. №4. С. 29–30.

ЗМІСТ

НАПРЯМ 1. НОВЕЛІЗАЦІЯ КРИМІНАЛЬНОГО ЗАКОНОДАВСТВА УКРАЇНИ

Боровик А.В. ЩОДО КОНЦЕПТУАЛЬНИХ ЗАСАД АНТИКОРУПЦІЙНОГО ЗАКОНОДАВСТВА ІНОЗЕМНИХ ДЕРЖАВ, ЯКІ ВПРОВАДЖУЄ УКРАЇНА	3
Воронцов А.В. ЧИ ВИНИКАЮТЬ ПИТАННЯ КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВОГО ХАРАКТЕРУ ЩОДО ОКРЕМИХ КРИМІНАЛЬНИХ ПРАВОПОРУШЕНЬ ПРОТИ ПРАВОСУДДЯ?	4
Іващенко В.О. ВСТАНОВЛЕННЯ КРИМІНАЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ЗА ПРИМУШУВАННЯ ДО ШЛЮБУ	7
Крижна А.Є., Бурак М.В. ОРГАНІЗАЦІЯ ПРОВЕДЕННЯ НЕГЛАСНИЙ СЛІДЧИХ (РОЗШУКОВИХ) ДІЙ ПІД ЧАС ДОСУДОВОГО РОЗСЛІДУВАННЯ КРИМІНАЛЬНИХ ПРОСТУПКІВ	9
Кулик Л.М., Ребрик О.О. ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ ПРИТЯГНЕННЯ ДО КРИМІНАЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ НЕПОВНОЛІТНІХ	12
Кушнарьова О.Б., Конопельський В.Я. ГЕНЕЗА КРИМІНАЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ЗА ШАХРАЙСТВО У СФЕРІ НЕРУХОМОГО МАЙНА	15
Лаврова А.М., Кулик Л.М. ДЕЯКІ АСПЕКТИ НОВЕЛІЗАЦІЇ КРИМІНАЛЬНОГО ЗАКОНОДАВСТВА УКРАЇНИ	18
Митрофанов І.І. ПОНЯТТЯ ШКОДИ ЗДОРОВ'Ю ЗА ПРОЄКТОМ КРИМІНАЛЬНОГО КОДЕКСУ	19
Орловська Н.А. ДО ПИТАННЯ ПРО ОЗНАКИ ЗЛОЧИНУ У ПРОЄКТІ КК УКРАЇНИ	22
Павлова Т.О. ДО ПИТАННЯ ПРО КРИТЕРІЇ РОЗМЕЖУВАННЯ КРИМІНАЛЬНОГО ПРОСТУПКУ ТА ЗЛОЧИНУ	24
Петренко В.Є., Кулик Л.М. КРИМІНАЛЬНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА ПОВТОРНІСТЬ КРИМІНАЛЬНИХ ПРОСТУПКІВ	27
Топчій В.В., Колб Р.О. ІНФОРМАЦІЙНА БЕЗПЕКА ЯК ОБ'ЄКТ ПРАВОВОГО ЗАХИСТУ В УКРАЇНІ.....	29
Шакін Р.С., Байда О.А. ДИТИНА ЯК ПОТЕРПІЛА ОСОБА ВІД ДОМАШНЬОГО НАСИЛЬСТВА	30

НАПРЯМ 2. РЕФОРМУВАННЯ КРИМІНАЛЬНОГО ПРАВА ТА ЗАКОНОДАВСТВА: ПРОБЛЕМИ ТЕОРІЇ ТА ПРАВЗАСТОСУВАННЯ

Борисов В.І., Євтєєва Д.П. ЩОДО ДІЇ У ЧАСІ ЗАКОНОДАВЧИХ НОВЕЛ, УВЕДЕНИХ ДО ДИСПОЗИЦІЇ Ч.1 СТ. 155 КК УКРАЇНИ.....	33
Борисов В.І., Пащенко О.О. ДЕЯКІ ПИТАННЯ КВАЛІФІКАЦІЇ КРИМІНАЛЬНОГО ПРАВОПОРУШЕННЯ, ПЕРЕДБАЧЕНОГО СТ. 366 КК УКРАЇНИ	36
Власенко Е.Ф., Пушко Н.В. УГОЛОВНАЯ ОТВЕТСТВЕННОСТЬ В ТРУДОВОЙ СФЕРЕ ПО ЗАКОНОДАТЕЛЬСТВУ РЕСПУБЛИКИ БЕЛАРУСЬ.....	38

Будяченко О.М. ДЕЯКІ ПИТАННЯ ПРИЗНАЧЕННЯ ПОКАРАННЯ ЗА ВЧИНЕННЯ ЗЛОЧИНУ ПЕРЕДБАЧЕНОГО СТ. 246 КК УКРАЇНИ.....	40
Гаврилюк А.В., Чекмарьова І.М. КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВА ХАРАКТЕРИСТИКА «ПОТЕРПІЛОГО» ЗА СТ. 148 ККУ «ПІДМІНА ДИТИНИ»	42
Гуторова Н.О., Пашков В.М. ЗЛОЧИНИ ПРОТИ ПУБЛІЧНОГО ЗДОРОВ'Я В ПРОЄКТІ НОВОГО КРИМІНАЛЬНОГО КОДЕКСУ УКРАЇНИ.....	45
Даніч М.А., Плужнік О.І. СПЕЦИФІКА ВТЯГНЕННЯ ОСОБИ В ЗАНЯТТЯ ПРОСТИТУЦІЄЮ ЯК РІЗНОВИДУ ПРОТИПРАВНОСТІ ПРОТИ МОРАЛЬНОСТІ У СФЕРІ ОРГАНІЗАЦІЇ НАДАННЯ СЕКСУАЛЬНИХ ПОСЛУГ	47
Забунов Ю.П., Резніченко Г.С. ЗМІСТ ПОНЯТТЯ «ЗЛОЧИННЕ ДІЯННЯ» ЗА КРИМІНАЛЬНИМ ЗАКОНОДАВСТВОМ ЗАРУБІЖНИХ КРАЇН	49
Іванчишина А. Л., Резніченко Г. С. ІНСТИТУТ КРИМІНАЛЬНИХ ПРОСТУПКІВ В УКРАЇНІ	51
Казначєєва Д.В., Дорош А.О. ПРАВОВИЙ СТАТУС КРИПТОВАЛЮТИ У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРАВІ	54
Кісілюк Е.М. ОСОБЛИВОСТІ ВСТАНОВЛЕННЯ ПОТЕРПІЛОЇ ОСОБИ ПРИ КВАЛІФІКАЦІЇ КРИМІНАЛЬНИХ ПРАВОПОРУШЕНЬ ПРОТИ СТАТЕВОЇ СВОБОДИ ТА СТАТЕВОЇ НЕДОТОРКАНОСТІ ОСОБИ	56
Колб О. Г., Дучимінська Л. М. ПРО ДЕЯКІ ЗМІСТОВНІ ЕЛЕМЕНТИ ПОНЯТТЯ «БЕЗПЕКА».....	59
Копотун І. М., Попельнюк Т. В. «ЩОДО ЗМІСТУ ПОНЯТТЯ «МОТИВ ЗЛОЧИНУ»	61
Коломієць Ю.М., Зазеріна М. С. ДО ПИТАННЯ ПРО КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВУ ХАРАКТЕРИСТИКУ ДИВЕРСІЙ.....	62
Ковпак В.В., Плужнік О.І. НАСИЛЛЯ В СІМ'Ї: АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ	64
Куковинець Д. О., Борисов В. І. ЩОДО ВСТАНОВЛЕННЯ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ЗА «ГРУМІНГ» ЯК ЗА ЗАКІНЧЕНЕ САМОСТІЙНЕ ДІЯННЯ	66
Ostavciuc Dinu, Rusnac Constantin PARTICULARITĂȚILE DEPISTĂRII SEMNELOR DE INFRAȚIUNE ȘI PORNIREA URMĂRIRII PENALE ÎN CAZUL FAPTELOR CU CARACTER EXTREMIST CONFORM LEGISLAȚIEI REPUBLICII MOLDOVA	68
Ostavciuc Dinu, Rusnac Constantin IDENTIFICAREA UNOR ERORI TACTICE LA ETAPA DOCUMENTĂRII CERCETĂRII LOCULUI FAPTEI	72
Свиридов Д.А., Шматюк А.П. УГОЛОВНО-ПРАВОВАЯ ХАРАКТЕРИСТИКА ЛЕГАЛИЗАЦІЇ («ОТМЫВАНИЯ») СРЕДСТВ, ПОЛУЧЕННЫХ ПРЕСТУПНЫМ ПУТЕМ.....	75
Сингаєвська М. І., Кісілюк Е. М. ВЗАЄМОЗВ'ЯЗОК ОБ'ЄКТА КРИМІНАЛЬНИХ ПРАВОПОРУШЕНЬ У СФЕРІ ЗЕМЕЛЬНИХ ВІДНОСИН З СУБ'ЄКТОМ ВКАЗАНИХ КРИМІНАЛЬНИХ ПРАВОПОРУШЕНЬ	77
Скриннік В.О., Шуміло О.М. КЛАСИФІКАЦІЯ КРИМІНАЛЬНОЇВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ЗА ПОРУШЕННЯ ЗЕМЕЛЬНОГО ЗАКОНОДАВСТВА	80

Старинець Є.А., Гритенко О.А. УХИЛЕННЯ ВІД СПЛАТИ ПОДАТКІВ, ЗБОРІВ (ОБОВ'ЯЗКОВИХ ПЛАТЕЖІВ), ЯК ТРИВАЮЧЕ КРИМІНАЛЬНЕ ПРАВОПОРУШЕННЯ: ДЕЯКІ ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ КВАЛІФІКАЦІЇ	82
Стеценко І. М., Кришевич О. В. ОСОБЛИВОСТІ ПОКАРАННЯ ЗА ПРИДБАННЯ, ОТРИМАННЯ, ЗБЕРІГАННЯ ЧИ ЗБУТ МАЙНА, ОДЕРЖАНОГО КРИМІНАЛЬНО ПРОТИПРАВНИМ ШЛЯХОМ	84
Суркова Т.М., Воронцов А.В. ПРОБЛЕМИ СУБ'ЄКТА КРИМІНАЛЬНОГО ПРАВОПОРУШЕННЯ (ЗЛОЧИНУ) В ЗАРУБІЖНИХ КРАЇНАХ	86
Федорончук І.В., Бабенко А.М. ДЕЯКІ ОСОБЛИВОСТІ ОРГАНІЗАЦІЇ ТА ПРОВЕДЕННЯ ДОСЛІДЖЕННЯ ВТРУЧАННЯ В ДІЯЛЬНІСТЬ ЗАХИСНИКА ІА ПРЕДСТАВНИКА ОСОБИ	89
Чекмарьова І.М. ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ ДЕКРИМІНАЛІЗАЦІЇ НА СУЧАСНОМУ ЕТАПІ	91
Чуваков О.А. К ВОПРОСУ ОПРЕДЕЛЕНИЯ ВИДОВОГО ОБ'ЄКТА ДИВЕРСИИ.....	93

НАПРЯМ 3. СУЧАСНІ АСПЕКТИ ЗАПОБІГАННЯ ЗЛОЧИННОСТІ

Авадані Н.І., Воронцов А.В. МЕХАНІЗМ СУЇЦИДАЛЬНОЇ ПОВЕДІНКИ	96
Агапова К.В., Конопельський В.Я. ЗАПОБІГАННЯ ОРГАНІЗОВАНИЙ КОРИСЛИВО-НАСИЛЬНИЦЬКІЙ ЗЛОЧИННОСТІ ДІТЕЙ В УКРАЇНІ.....	99
Бараненко Р.В., Спиця О.В. ДЕЯКІ ОСОБЛИВОСТІ ПРОВЕДЕННЯ НСРД ПРИ РОЗСЛІДУВАННІ КРИМІНАЛЬНИХ ПРАВОПОРУШЕНЬ, ПЕРЕДБАЧЕНИХ Ч.3 СТ. 190 КРИМІНАЛЬНОГО КОДЕКСУ УКРАЇНИ.....	101
Батиргарєєва В.С. ЩОДО НОВОЇ МЕТОДИКИ ОБЧИСЛЕННЯ КІЛЬКІСНИХ ПОКАЗНИКІВ РЕЦИДИВНОЇ ЗЛОЧИННОСТІ В УКРАЇНІ.....	103
Божко Н.І., Фіалка М.І. ПСИХОЛОГІЧНІ ФАКТОРИ, ЩО ВПЛИВАЮТЬ НА ЗЛОЧИННІСТЬ НЕПОВНОЛІТНІХ	106
Варваринець В.І. ОКРЕМІ ПИТАННЯ БОРОТЬБИ З ОРГАНІЗОВАНОЮ ЗЛОЧИННІСТЮ В СУЧАСНИХ УМОВАХ.....	108
Великий В.М. ПРОБЛЕМА РОЗРОБКИ СТРУКТУРИ ПСИХОЛОГІЧНОГО ПРОФІЛЮ ЗЛОЧИНЦЯ.....	109
Волуйко О. М. ОСОБЛИВОСТІ ЗАПОБІГАННЯ НЕЗАКОННОМУ ОБІГУ ЗБРОЇ В ДІЯЛЬНОСТІ ПРАВООХОРОННИХ ОРГАНІВ УКРАЇНИ.....	111
Глухенька В.О., Фіалка М.І. ФАКТОРИ, ЩО ДЕТЕРМІНУЮТЬ ЖІНОЧУ ЗЛОЧИННІСТЬ В СУЧАСНОМУ УКРАЇНСЬКОМУ СУСПІЛЬСТВІ.....	114
Давиденко В.Л., Власик В.А. КРИМІНОЛОГІЧНИЙ ПОРТРЕТ КВАРТИРНОГО ЗЛОДІЯ.....	116
Джелілова М.А., Бабенко А.М. ОРГАНІЗОВАНА ЗЛОЧИННІСТЬ У РЕГІОНІ ЯК СУСПІЛЬНЕ ЯВИЩЕ ТА КРИМІНОЛОГІЧНИЙ ФЕНОМЕН	118

Дунаєва Т.Є., Христич І.О. ДЕЯКІ ПИТАННЯ ЗАПОБІГАННЯ ЗЛОЧИННОСТІ У СФЕРІ ЕКОНОМІКИ	120
Ігнатушко Ю.І. НЕГАТИВНИЙ ВПЛИВ ГЛОБАЛЬНОЇ МЕРЕЖІ ІНТЕРНЕТ НА ОСОБИСТІТЬ	121
Кабков Д.Д., Андрианова А.С. АКТУАЛЬНЫЕ ВОПРОСЫ ПРЕДУПРЕЖДЕНИЯ И ПРОФИЛАКТИКИ МОЛОДЕЖНОЙ ПРЕСТУПНОСТИ	123
Корзун А.С., Грібов М.Л. ОПЕРАТИВНО-РОЗШУКОВЕ ЗАПОБІГАННЯ ОРГАНІЗАЦІЇ МАСОВИХ ЗАВОРУШЕНЬ	125
Корнякова Т.В. СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ ЗЛОЧИНІВ ВЧИНЕНИХ НА КОРДОНАХ ТА ПРИКОРДОННИХ ТЕРИТОРІЯХ	127
Крижна В.В. ОСНОВНІ ПРИНЦИПИ ОРГАНІЗАЦІЇ ТА ДІЯЛЬНОСТІ ПО ЗАПОБІГАННЮ ЗЛОЧИННОСТІ	129
Кушнір Я.О., Орловська Н.А. ДЕРЖАВНА ПРИКОРДОННА СЛУЖБА УКРАЇНИ ЯК СУБ'ЄКТ ЗАПОБІГАННЯ КОРУПЦІЇ.....	131
Лабунець К.С., Луценко І.Г. СУЇЦИД НЕПОВНОЛІТНІХ: СУЧАСНІ ПРИЧИНИ.....	134
Лизогубенко Є.В. ОСОБЛИВОСТІ ПРОТИДІЇ ШАХРАЙСТВАМ В МЕРЕЖІ ІНТЕРНЕТ	136
Мазуренко О.В., Бабенко А.М. ДЕЯКІ ШЛЯХИ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ЗАПОБІГАННЯ НАРКОЗБУТУ У ПРИЧОРНОМОРСЬКОМУ РЕГІОНІ МАТЕРИКОВОЇ УКРАЇНИ.....	138
Максименко О.В. ПРОБЛЕМИ ПРОТИДІЇ ЗЛОЧИННОСТІ У МЕРЕЖІ ІНТЕРНЕТ ЩОДО НЕПОВНОЛІТНІХ	140
Матвієнко О.В., Резніченко Г.С. АКТУАЛЬНІСТЬ ТА ПРАКТИЧНЕ ЗНАЧЕННЯ КРИМІНОЛОГІЧНОГО ПІЗНАННЯ КРАДІЖОК У РЕГІОНІ ПРИЧОРНОМОРЬКОГО ТИПУ	141
Матусевич О.В., Нагорная Н.А. КРИМИНОЛОГИЧЕСКИЙ АСПЕКТ БОРЬБЫ С ПРЕСТУПНОСТЬЮ В СФЕРЕ ОБРАЩЕНИЯ КРИПТОВАЛЮТ	143
Микитчик А.В. ЗАПОБІГАННЯ КРИМІНАЛЬНИМ ПРАВОПОРУШЕННЯМ ПРОТИ НЕПОВНОЛІТНІХ В МЕРЕЖІ ІНТЕРНЕТ	145
Мойсевич А.С., Лаппо Е.А. ИСПОЛЬЗОВАНИЕ ЭЛЕКТРОННОГО ДОКУМЕНТООБОРОТА В ПРАВООХРАНИТЕЛЬНОЙ ДЕЯТЕЛЬНОСТИ.....	147
Моржевский Е.А., Нагорная Н.А., УНИФИКАЦИЯ В ПРАВЕ ПОНЯТИЯ «ПОСЯГАТЕЛЬСТВО» КАК ОДИН ИЗ АСПЕКТОВ ПРЕДУПРЕЖДЕНИЯ ПРАВОНАРУШЕНИЙ.....	149
Панова С.В., Головкін Б.М. ВПРОВАДЖЕННЯ ЕТИЧНИХ СТАНДАРТІВ ДЛЯ ЗАПОБІГАННЯ КОРУПЦІЇ У ПРИВАТНОМУ СЕКТОРІ	152
Слободянюк А.В., Кулик Л.М. ЗАПОБІГАННЯ ЗЛОЧИНАМ В УСТАНОВАХ ТА ОРГАНАХ ВИКОНАННЯ ПОКАРАНЬ	154
Собко Г.М., Мох Т.П. ФАКТОРИ, ЯКІ ВПЛИВАЮТЬ НА ПРОЯВИ ПСИХІЧНОГО НАСИЛЬСТВА В УКРАЇНІ.....	157

Степаненко В.В., Рубан К.П. ВІЯВЛЕННЯ КОРУПЦІЙНИХ РИЗИКІВ ЯК СКЛАДОВА ЗАПОБІГАННЯ ЗЛОЧИННОСТІ	160
Стукаліна О.В., Кулик Л.М. ДЕЯКІ АСПЕКТИ ЗАПОБІГАННЯ ТЕРОРИСТИЧНИМИ АКТАМИ У ВЕЛИКИХ МІСТАХ УКРАЇНИ	162
Федоренко О.А. КРИМІНОЛОГІЧНІ ДАНІ ОСОБИСТОСТІ ЗЛОЧИНЦЯ, ЩО ВЧИНЯЄ ПРАВОПОРУШЕННЯ ПІД ЧАС ЗДІЙСНЕННЯ ПУБЛІЧНИХ ЗАКУПІВЕЛЬ	164
Філончук Г.А., Фіалка М.І. ЗЛОЧИННІСТЬ НЕПОВНОЛІТНІХ: ОСНОВНІ НАПРЯМКИ ПРОТИДІЇ ТА ЇХ СУТНІСТЬ	166
Шевчук О.Ю. ОПЕРАТИВНО-РОЗШУКОВА ХАРАКТЕРИСТИКА ГРАБЕЖІВ У КОНТЕКСТІ ОПЕРАТИВНО-РОЗШУКОВОЇ ПРОТИДІЇ ЦИМ ЗЛОЧИНАМ	168
Щирська В.С. ЗАХОДИ ЗАПОБІГАННЯ ОРГАНІЗАЦІЇ АБО УТРИМАННЮ МІСЦЬ ДЛЯ НЕЗАКОННОГО ВЖИВАННЯ, ВИРОБНИЦТВА ЧИ ВИГОТОВЛЕННЯ НАРКОТИЧНИХ ЗАСОБІВ, ПСИХОТРОПНИХ РЕЧОВИН АБО ЇХ АНАЛОГІВ	169
Юзікова Н.С. АНТИКОРУПЦІЙНА ПРАВОСВІДОМІСТЬ ТА ЇЇ РОЛЬ У МЕХАНІЗМІ ПРОТИДІЇ КОРУПЦІЇ	173

НАПРЯМОК 4. ПРОГРЕСИВНА СИСТЕМА ВИКОНАННЯ ТА ВІДБУВАННЯ ПОКАРАННЯ В УКРАЇНІ: ПРОБЛЕМИ ТА РЕАЛІЇ

Білоус М.П., Кулик Л.М. ВЗАЄМОДІЯ ОРГАНІВ КРИМІНАЛЬНО-ВИКОНАВЧОЇ СИСТЕМИ З ІНШИМИ ДЕРЖАВНИМИ ОРГАНАМИ ТА ОРГАНІЗАЦІЯМИ	176
Велика А.В., Кулик Л.М. ОТРИМАННЯ ОСВІТИ ЯК ОДИН ІЗ ЗАСОБІВ ВИПРАВЛЕННЯ ЗАСУДЖЕНИХ	178
Єфанова В.Ю., Кулик Л.М. СМЕРТНА КАРА – АКТУАЛЬНЕ ПИТАННЯ СУЧАСНОЇ КРИМІНАЛЬНО-ВИКОНАВЧОЇ ПОЛІТИКИ ДЕРЖАВИ	180
Клименко Г.О., Кулик Л.М. ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ВИКОНАННЯ ПОКАРАННЯ У ВИДІ ШТРАФУ	183
Конопельський В.Я., Гритенко О.А. ОСОБЛИВОСТІ ЗМІНИ ПРАВОВОГО СТАТУСУ ЗАСУДЖЕНИХ ЧЕРЕЗ ПРАВО НА ПОЛІПШЕНІ УМОВИ ТРИМАННЯ: ДЕЯКІ ПРОБЛЕМИ СУЧАСНОГО ЗАКОНОДАВСТВА	186
Кулик Л.М., Шульгіна М.А. ОСОБЛИВІСТЬ КЛАСИФІКАЦІЇ ЗАСУДЖЕНИХ ДО ПОЗБАВЛЕННЯ ВОЛІ ОСІБ У КРИМІНАЛЬНО-ВИКОНАВЧИХ УСТАНОВАХ	188
Меркулова В.О., Гритенко О.А. ЗВІЛЬНЕННЯ ВІД ВІДБУВАННЯ ПОКАРАННЯ ВАГІТНИХ ЖІНОК І ЖІНОК, ЯКІ МАЮТЬ ДІТЕЙ ВІКОМ ДО ТРЬОХ РОКІВ: ПЕВНІ ШЛЯХИ УДОСКОНАЛЕННЯ КРИМІНАЛЬНО-ВИКОНАВЧОГО ЗАКОНОДАВСТВА	190

Мурадян Г.Р., Конопельський В.Я. ЮРИДИЧНА ПРИРОДА, ЗМІСТ ТА СУТНІСТЬ ВИПРОБУВАННЯ ЯК КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВОГО ЯВИЩА: ДЕЯКІ ТЕОРЕТИЧНІ ПРОБЛЕМИ.....	192
Погребна К.Ф., Конопельський В.Я. ГРОМАДСЬКИЙ КОНТРОЛЬ У СФЕРІ ВИКОНАННЯ ПОКАРАНЬ: ДЕЯКІ ПРОБЛЕМИ ТА ШЛЯХИ ЇХ ВИРІШЕННЯ	194
Радова М.Р., Павлюк О.І., Конопельський В.Я. ВИПРАВНІ ЦЕНТРИ: ПРОПОЗИЦІЇ ЩОДО ПОКРАЩЕННЯ	196
Резніченко Г.С. ПРОБЛЕМИ ЗАСТОСУВАННЯ ДО ЖІНОК, ЗАСУДЖЕНИХ ДО ПОЗБАВЛЕННЯ ВОЛІ, МОЖЛИВОСТІ ПРОЖИВАННЯ ЗА МЕЖАМИ ВИПРАВНОЇ КОЛОНІЇ	199
Руденко В.І., Руденко А.В. ЗОВНІШНЄ СЕРЕДОВИЩЕ ТА ЗЛОЧИННА МОТИВАЦІЯ ПЕРСОНАЛУ КОЛОНІЙ: ВЗАЄМОДІЯ ТА ВЗАЄМОВПЛИВИ	201
Скиба В.Ю., Конопельський В.Я. ПРАЦЯ ЗАСУДЖЕНИХ ЯК ЗАСІБ ВИПРАВЛЕННЯ ТА РЕСОЦІАЛІЗАЦІЇ.....	202
Федчишина С. В., Кулик Л.М. ПРОБЛЕМАТИКА І СУЧАСНИЙ СТАН ДЕРЖАВНОЇ КРИМІНАЛЬНО-ВИКОНАВЧОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ	204
Цьока І.І., Кулик Л.М. ОРГАНІЗАЦІЙНО-ПРАВОВІ АСПЕКТИ ТРУДОВОЇ ЗАЙНЯТОСТІ ЗАСУДЖЕНИХ У МІ- СЦЯХ ПОЗБАВЛЕННЯ ВОЛІ.....	206